

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015369
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122015369.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 18.01.2023 č. k. 2PP/174/2022-30, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.02.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 09.12.2022 na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č. k. 1T/66/2022-167 z 24.08.2022 podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 30-32 spisu.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky na vyhovie jeho návrhu na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 19.11.2022. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatoval, že túto nepovažuje za splnenú. Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu nevyplývalo, že by svojim správaním preukázal polepšenie. Doposiaľ si nevytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny a dopustil sa menej závažného porušenia ústavného poriadku, keď nebol ustrojený. K spáchanej trestnej činnosti nezaujal kritický postoj, práve naopak, zo svojho odsúdenia viní poškodenú, ktorá si mala celú vec vymyslieť a nevedno z akého dôvodu ho dostať do väzenia. Hodnotenie odsúdeného podľa názoru súdu svedčí o tom, že odsúdený sa len prispôbil podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, pričom v jeho prípade nejde o prvý výkon trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku okresný súd uviedol, že táto taktiež nie je splnená, keďže žiadna z objektívne zistiteľných a overiteľných skutočností nedávala dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade podmieňaného prepustenia viedol na slobode riadny život. Pri tomto závere okresný súd vychádzal z menej priaznivej resocializačnej prognózy, stredného rizika recidívy trestnej činnosti, trestnej a priestupkovej minulosti odsúdeného ako i z jeho vyjadrení na verejnom zasadnutí, keď odsúdený zaujal nekritický postoj k ním spáchanej trestnej činnosti. S prihliadnutím na uvedené okresný súd ustálil, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že by v prípade podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený (č. I. 28 spisu), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu bližšie písomne odôvodnil osobitným písomným podaním (č. I. 39 spisu).

V písomne podanej sťažnosti odsúdený uviedol, že nesúhlasí s prokurátorom z toho dôvodu, pretože obhajuje poškodenú. Opakovane v sťažnosti uvádzal, že poškodená si celú záležitosť vymyslela, policajtom uviedla nepravdu, vypovedala pod vplyvom alkoholu a že vykonáva trest za niečo, čo nespravil.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť odsúdeného však nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že žiadosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie oboch materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Nad rámec odôvodnenia k nesplneniu prvej materiálnej podmienky okresným súdom, sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal polepšenie, preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedmi počas výkonu celého trestu. Sťažnostný súd teda rovnako nevzhladol progres, polepšenie v správaní odsúdeného. Aj keď z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody je na požadovanej úrovni, v jednom prípade sa dopustil aj menej závažného porušenia ústavného poriadku, keď nebol ustrojený. Počas výkonu trestu nebol ani raz disciplinárne odmenený, čo svedčí o tom, že sa postupne iba formálnym spôsobom prispôbil režimu výkonu trestu odňatia slobody, no nepreukázal takú mieru polepšenia, kedy by bolo možné konštatovať, že bude viesť na slobode riadny život v súlade s morálnymi a etickými pravidlami spoločnosti.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom skonštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, nakoľko nebola splnená prvá materiálna podmienka t.j. preukázanie polepšenia sa, nemôže byť splnená ani druhá materiálna podmienka t.j. očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti. Navyše sťažnostný súd poukazuje na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný a to pre rôznorodú trestnú činnosť, preto nemožno konštatovať ojedinelé a výnimočné zlyhanie v jeho správaní. Početnosť predchádzajúcich odsúdení vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. Rovnako treba poukázať na resocializačnú prognózu, ktorá je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

K sťažnostným námietkam odsúdeného sťažnostný súd uvádza, že tieto nie sú dôvodné. Predmetom konania o návrhu na podmiennečné prepustenie nie je skutkový stav zistený súdom v právoplatne

skončenom trestnom konaní, pretože nejde o žiadnu formu obnovy konania alebo mimoriadny opravný prostriedok.

Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života, teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t.j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. V prípade odsúdeného sa vzhľadom na jeho kriminálne narušenie a vyššieho rizika sociálneho zlyhania nemožno rozumne domnievať, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel.

Rovnako ako okresný súd, aj sťažnostný súd je toho názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.